

[Erlendsson]

fået den rigtige behandling i tide, dem, som man ikke har hjulpet ved en tvangsindlæggelse, ved en behandling, ved en isolering fra det skadelige miljø og de skadelige stoffer. Derfor er der ikke noget umenneskeligt eller forkert eller hårdt eller skrappt ved at foreslå en sådan indledning til den resocialisering, som det er først og fremmest at komme ud af narkomanien, ud af misbruget, som man er ledet ind i af samvittighedsløse, pengeglade folk.

Men hvis man ikke begynder på det rigtige sted, kommer man ikke nogen vegne, og der er ikke blevet færre narkomaner, der er blevet flere. Vi må konstatere en fiasko af et rystende omfang, og vi må konstatere, at der går 3.000 mill. kr. illegalt ud af landet til disse folk om året. 1.000 kr. om dagen for 10.000 narkomaner, det er ret lavt sat til 3 mia kr., så vidt jeg kan regne; det er i hvert fald ikke 300 mill. kr. Jeg mener, det ligger deromkring, men jeg vil da gerne rettes, hvis det er forkert. Det ser ud til, at hr. Ole Espersen er tilfreds med beregningen.

Erik B. Smith (S):

Ordføreren for SF, fru Ebba Strange, opholdt sig i sit indlæg ved afslutningen på mit, og hun tog det til indtægt for, at jeg ikke i tilstrækkelig grad havde betragtet alvoren i den omstændighed, at der sker ca. 100 narkodødsfald om året, samt at heroinen er kommet ind på det danske marked. Jeg vil gerne understrege, at det selvfølgelig – og det mener jeg også at jeg gav udtryk for i mit indlæg – er en overordentlig tragisk udvikling, som jeg betragter med den allerstørste alvor.

Jeg skal opholde mig meget kort ved det af hr. Erlendsson fremsatte dagsordensforslag og oplyse, at den socialdemokratiske gruppe er helt enig med indenrigs- og justitsministeren i hans afvisning af det. Vi er også enige i det ordvalg, som ministeren har benyttet. Vi finder, at såvel indholdet som den tendens, forslaget er udtryk for, på det bestemteste må afvises.

Mette Madsen (V):

Også venstre må afvise hr. Erlendssons dagsorden. Selv om hr. Erlendsson argumenterede meget medicinsk og i hvert fald ret

heftigt, har hans argumentation ikke overbevist mig.

Jeg vil godt spørge hr. Erlendsson, hvor man egentlig skal trække grænsen. Hvornår ville man komme ind under den paragraf, som hr. Erlendsson vil have ind i loven? Er det, når man har røget en enkelt pipe hash, eller er det først, når man har været så og så langt ude i det? Hvornår skal den træde i kraft? Jeg vil også spørge: hvor går grænsen for indtagelse af andre former for helbredsødelæggende ting, f. eks. alkohol? Vi ved jo også – det er fremgået af debatten og redegørelsen her i dag – at der er mange muligheder for at være afhængig af forskellige stoffer på én gang.

Men jeg vil også godt spørge hr. Erlendsson, om ikke han er bange for, at en sådan bestemmelse vil afholde narkomaner fra at komme til behandling og navnlig afholde dem fra at komme så tidligt, at de endnu har en chance for at blive helbredt.

Jeg vil gerne takke ministeren for svarene på de spørgsmål, jeg stillede. Når jeg spurgte om det nordiske samarbejde, var det, fordi jeg havde læst en artikel, hvori en eller anden gav udtryk for, at dette samarbejde skulle være strandet. Jeg er glad for at få bekræftet her i dag, at det er det absolut ikke. Jeg mener, det er vigtigt. Ingen lande har ubegrænsede ressourcer, og derfor er det vigtigt, at vi lægger vore ressourcer sammen og har et samarbejde både på nordisk plan og på internationalt plan. Det, som det er meget, meget vigtigt at få forsket i i øjeblikket – det forstod jeg også at ministeren fandt vigtigt – er, hvorfor nogle bliver afhængige og andre ikke. Det er også en af de ting, det inden for alkoholpræventivt arbejde er allervigtigst at få forsket i i øjeblikket: hvorfor bliver nogle mennesker afhængige af alkohol og andre ikke? Og må jeg i den forbindelse sige ministeren en meget hjertelig tak for den lille bisætning, som jeg fandt meget, meget vigtig, at ministeren vil allokere ressourcer til alkoholarbejdet.

Ministeren kommenterede ikke det, jeg nævnte om toldsamarbejde, flere ressourcer til toldvæsenet, men jeg mener, det er vigtigt, at vi inden for de forskellige landes toldvæsen er også har et samarbejde. Det går jeg ud fra at man har.

Jeg vil for god ordens skyld, da det har været inde i debatten fra flere sider, nævne,